

Đề bài

Em hãy tả về
người mẹ kính
yêu của em.

Bài làm

Người mà em yêu quý nhất trong đời mình là mẹ. Trong lòng em, mẹ luôn là người mẹ hiền và là hình ảnh cao đẹp nhất.

Năm nay mẹ em bốn mươi tuổi. Mẹ có dáng người cao cao. Mái tóc mẹ đen và ngắn. Mẹ có gương mặt hơi xương. Với đôi mắt đen láy, to tròn, mẹ luôn có cái nhìn ấm áp, thân thiện với mọi người. Mũi mẹ cao, đôi môi nhỏ nhỏ, mỗi khi cười trông mẹ đẹp làm sao. Gương mặt mẹ thật đôn hậu. Đôi bàn tay mẹ không đẹp, nó đã bị chai như ghi lại những nỗi vất vả trong bao năm nuôi em khôn lớn, nên người. Cha em chẳng may qua đời sau một cơn bệnh nặng, lúc ấy em còn rất bé. Từ đó mẹ vừa là cha, vừa là mẹ tảo tần nuôi em cho đến ngày nay. Mẹ thật hiền nhưng cũng rất nghiêm. Tuy công việc bận rộn luôn tay nhưng mẹ rất quan tâm đến việc học hành của em. Đến giờ em còn nhớ mãi một lần bài kiểm tra của em bảy điểm, mẹ không hề la mắng, nhưng nhìn nét mặt mẹ, em biết mẹ rất buồn. Rồi mẹ đã nhắc nhở nhẹ nhàng, chỉ rõ cho em thấy cái sai để khắc phục. Thế là từ đó bài kiểm tra của em luôn đạt điểm cao. Đôi khi mẹ còn giúp em làm được nhiều bài văn hay toán khó. Thương mẹ, em cố gắng học tập chăm hơn, giỏi hơn. Kết quả năm học vừa qua em đã đứng đầu lớp về mặt học tập. Mẹ sung sướng ôm em vào lòng và bảo: “Con gái mẹ thật là giỏi”. Thường công em đạt thành tích tốt, mẹ đã sử dụng khoản tiền dành dụm dẫn em đi thăm Hà Nội, quê của ba em. Kỷ niệm chuyến đi ấy in sâu vào trí nhớ của em.

Hiện nay, mẹ làm việc ở một công ty in bao bì. Nơi làm việc của mẹ rất xa nhà nên mẹ và em phải dậy sớm. Việc ấy đã trở thành thói quen, nên những ngày nghỉ, không đi làm, mẹ vẫn dậy rất sớm để tập thể dục và dọn dẹp nhà cửa. Tối nào cũng vậy, khi em học bài xong thì mẹ vẫn cầm cụ làm việc trước máy vi tính, không ngừng tính toán những con số chi li. Đối với công việc, mẹ luôn tận tụy hết mình, đối với gia đình mẹ luôn là người có trách nhiệm. Những khi em đi học, mẹ đều đưa đón, chẳng quản gió mưa, công việc dồn dập. Trưa nào mẹ em cũng về nhà dùng cơm. Sau một giờ nghỉ ngơi, tinh thần thoải mái, mẹ lại đến cơ quan để làm việc vào buổi chiều. Không chỉ có vậy, mẹ còn học thêm nhiều tiếng nước ngoài như tiếng Anh, tiếng Hàn Quốc. Em có hỏi học nhiều tiếng như vậy làm gì? Mẹ bảo: “Học thêm một thứ tiếng là mình giỏi thêm nhiều con ạ!”. Chính vì câu nói ấy mà giờ đây, ngoài việc học tiếng Việt, em còn học thêm tiếng Anh nữa.

Mỗi khi mẹ đi làm về, em đều rót nước mời mẹ và ôm lấy mẹ để cảm nhận được tình mẫu tử thiêng liêng. Yêu mẹ quá! Em thầm hứa sẽ học thật giỏi để sau này đền đáp công ơn to lớn của mẹ. Mẹ đã bao năm chăm lo cho em từ miếng ăn, giấc ngủ.

*Mẹ như biển cả mênh mông,
Con luôn ghi nhớ công ơn của người.*